

AVISTEGNING

AF EBBE SADOLIN

I avistegningen har den moderne grafiske kunst fundet en af sine mest tidstypiske former. Hvis *Albrecht Dürer* havde levet nu, saa havde han lavet tegninger til aviser og ikke kobberstik. Kobberstikket betød for ham en form for mangfoldiggørelse af tegningen, saaledes at han kunde faa større økonomisk udbytte deraf. Men det betød ogsaa en selvstændig kunstnerisk udtryksform, der frembød specielle malerisk-stofflige virkninger, som tegningen i sig selv ikke ejede. Det samme byder den moderne bladtegning. — Hvad indhold Dürers avistegninger derimod vilde faa, er det jo vanskeligere at tænke sig — men avisen er et forum, hvor der er plads for de forskelligste udslag af kunstnerisk idé og livsanskuelse. Vi ser daglig eksempler derpaa, lige fra bedske satiretegninger til den rene lyrik i form af graciøse observationer af vejr og vind.

Det moderne dagblad er ikke blot et sted, hvor kunstnerne kan faa anvendelse for deres arbejder og faa dem betalt — men det byder ogsaa ganske *specielle skønhedsmuligheder*, som den forstandige kunstner forstaar at finde frem. Det simple tynde avis-papir og den grove kliché kan ejendommeligt nok skabe saa

smukke resultater, at man med hensyn til lignende samspil mellem farve og overfladevirkning maa gaa til japanske træsnit paa fint rispapir eller til gamle fresker.

En ung arkitekt havde for nogen tid siden paa en boligudstilling hængt en af tegneren *Hallmanns* kulørte søndags-forsider op paa væggen som eneste billede i en lys stue. Det var af en saa farvemæssig smuk virkning, at ingen af de andre stuer kunde opvise noget tilsvarende, selv om der ellers hang baade gode akvareller og malerier. Ja, saa god var virkningen, at paa en følgende boligudstilling forsøgte en anden arkitekt at efterligne den ved ogsaa at ophænge en farvelagt avistegning – blot med den ændring, at i stedet for avistrykket benyttede man denne gang originaltegningen. Virkningen blev imidlertid ringere, fordi tegningen ikke ejede den homogenitet mellem de sorte streger, de lyse farver og papiret, som passede saa godt for et vægbillede.

Dermed være ikke sagt, at en tegning almindeligvis er smukkere i avistryk end i original – det er kun, naar den habile tegner har *tænkt* sin tegning i avistryk, at dette kan blive tilfældet.

*

Avistegningen er et af de faa omraader, hvor moderne dansk kunst staar paa et betydeligt højere niveau end de fleste andre europæiske landes. *Den gennemillustrerede avis*, hvor spalterne bestandig oplives af alle slags tegnede billeder, er i det hele taget en nordisk specialitet.

Mens »Times« er tekstspalte efter tekstspalte, lige saa graa og dekorationsløst som et nummer af »Rigsdagstidende«, og »Berliner Tageblatt«s særskilte billedbilag hovedsagelig bestaar af korrekt fotografireportage, saa er de københavnske dagblade

fylgte fra side til side med selvstændig tegnekunst i form af smaa venlige pudsigheder, vejrhundee, vignetter, serietegninger, aktuelle portrætter og scenerier.

Midt i en saglighedsperiode, hvor vi paa de fleste andre omraader søger nøgtern rationalisering, gaar vore dagblade den modsatte vej og søger med stort held at bringe den fri kunst ind imellem autentiske fotografier, referater og anden saglighed.

For den, der er tilhænger af »die neue Sachlichkeit«, holder paa kunst for sig og nyttighed for sig og ser med sympati paa, at de rationelle brugsgenstande fra lænestol til vaskekumme slipper af med meningsløse kunstpaahæng – kunde det jo se ud som stridende derimod, naar der paaførtes en saa rationel brugsgenstand som avisen al slags uvedkommende dekoration og kunst. Man kunde fristes til at mene, at den rationelle vaskekumme egentlig maatte svare til den spalterene »Times«, mens den københavnske billedbogsavis var beslægtet med de forudgaaende vaskestel med roser og forglemmigejer.

Men netop i en rationaliseringsperiode som den nuværende, hvor kunstormraadet bestandig indskrænkes, hvor vi ikke mere vil have broderier paa vadsækken, men glatte lædertasker – netop hvor vore omgivelser er i færd med at blive saa enkle og neutrale som muligt, er der visse omraader, hvor kunst, fantasi og alskens romantisk unødvendighed faar lov til at brede sig. Vi kender det fra *damemoderne*, der netop nu, hvor forenklingsidealene dyrkes, bliver mere og mere komplicerede og fantastiske. Og dagbladet har altsaa vist sig at høre til det samme omraade. At finde aarsagerne hertil vil kræve en nøjere udred-

ning af avisens psykologiske »funktion« — men her i denne sammenhæng skal forholdet kun konstateres som værende et stilhistorisk fænomen af interesse.

*

Hvis man i kunstnerisk henseende vil søge at se historisk paa sagen og vil finde den linje, der forbinder denne aviskunst med tidligere tiders grafisk kunst, kan man nærmest drage den hen til de franske illustrerede blade fra midten af forrige aarhundrede, hvor kunstnerne med *Daumier* og *Gavarni* i spidsen samtidig var »reproduktionsteknikere« og selv udførte deres tegninger paa den lithografiske sten. Disse lithografier, der var trykt direkte fra stenen over paa bladsiderne, hører jo nu til de tryk, som samlere gaar paa jagt efter. Om en aarrække vil maaske ægte avistryk af *Axel Nygaards vejrtegninger* være i samlerpriser. Allerede nu er disse betydeligt smukkere end originalerne, idet tegningerne fra kunstnerens side er lavet til gengivelse i det lille format, selv om de er tegnet i et større. Og avispapiret faar hurtigt tone og patina — lidt for hurtigt desværre, for holdbart er avispapir jo ikke!

At malerne forstaar at vurdere denne side af deres tegnende kollegers frembringelser, faar man nu og da eksempler paa. Volhard fortæller i sin bog om *Cézanne*, at han i sit Pariseratelier ikke havde anden vægprydelse end en række bladtegninger af *Forain*. Og om nordmanden *Karstens* berettes der, at han havde samlet sig et hefte fyldt med udklip af de smaa nygaardske tegninger, som han førte med paa sine rejser.

Den moderne bladtegner skal *tænke* mere over sin teknik, end hans franske lithograferende kolleger i sin tid behøvede. De teg-

nede bare løs paa stenen med deres sortkridt – og præcis som det stod paa stenen, kom det til at se ud i bladet, naar undtages, at motivet blev spejlvendt. Den moderne bladtegner maa først og fremmest regne med mellemløbet, *reproduktionsanstalten*, fotograferingens og ætsningens forvandlinger af hans produkt. Men derfor behøver hans tegning ikke at »mekaniseres« og blive kunstnerisk udtryksløs. For selv om vejen fra original til tryk er blevet mere kompliceret, er samtidig omraadet for de tekniske muligheder udvidet.

Der er som sagt mange tekniske muligheder, men tekni­ken bliver alligevel ikke »fidusfyldt«, saaledes som raderingstryk­ket ofte kan være det, hvor paasmøring af sværte og aftørring nok kan skabe »maleriske effekter«, men af en billig og mere tilfældig slags.

Det hører til de danske bladtegnere­s største fortjeneste, at de hver for sig har sat meget ind paa at eksperimentere med disse artistiske virkninger, som reproduktionstekniken byder, og har fundet mange nye og smukke resultater frem. Medens avistegnere i andre lande almindeligvis holder sig til den sikre landevej, der hedder *den sorte tuschtegning* med pen eller pensel, saa har man her vovet sig ud paa den usikre grund, der hedder *sortkridtstoner*, *blyant-* og *kulvirkninger*. Her kan opnaas de fine­ste mellemtoner, og her kan den dybsorte farve gøres rig og levende – men det er som sagt gyngende grund, for er tek­niken ikke nøje behersket, giver den overraskelser, der maaske i friere kompositioner ikke vilde være nogen skade til – men i saa præcise ting som portrætter, der skal være vellignende, ikke maa forekomme.

Det er denne eksperimenteringslyst, der har præget dansk bladtegning, og som i dag giver den en førerstilling.

*

Dansk bladtegning raader i øjeblikket over en række udmærkede kunstnere – og man spørger sig selv, hvad grunden egentlig er til det. Hvorfor er det her tale om *kunstnere* og ikke blot om habile portrættører og illustratører, saaledes som f. eks. ugebladene hovedsagelig har det?

Set fra et bladteknisk synspunkt maa det vel være hip som hap – maaske det i mange tilfælde kun er en uheldig egenskab, naar portrættegneren er for meget kunstner og tænker for lidt paa den venlige lighed.

Er det enkelte mænds specielle indsats, tegnerpionerer som Eigil Petersen, Valdemar Andersen og Axel Nygaard, eller enkelte redaktører? Eller skyldes det en vis opinion indenfor læsekredsen? Det er vanskeligt at besvare – maaske er forholdet det, at den dygtige kunstner til syvende og sidst ogsaa viser sig at være den habile mand paa de mange praktiske omraader indenfor arbejdet, at han i kraft af større overblik og intelligens vinder i konkurrencen overfor de tilsyneladende mere populære smaatalenter.

I alt fald er forholdet dette, at vi i øjeblikket ejer en eller to udmærkede tegnere ved hvert af de store dagblade, kunstnere, der ogsaa indenfor de andre grene af den grafiske kunst véd at hævde deres førerstilling.

*

Man har vel lov til at kalde *Eigil Petersen* og *Valdemar Andersen* for dansk avistegnings fædre. De to sammen med *Axel Ny-*

gaard var de første, der hævede bladtegningen op til noget mere end blot og bar erstatning for fotografiet.

Eigil Petersen havde foruden sin karakteriseringsevne og sans for den plastiske bevægelse en særlig evne til at tegne i store, sorte flader, der var holdt hele og ubrudte, uden at de dog derved blev flade og livløse. *Valdemar Andersen* var jo den alsidige kunstner, for hvem avistegningen kun betød en enkelt side af hans virksomhed, men ikke desto mindre har han sikkert sat sine tydeligste spor her, og hans udtryksfulde, lette streg og hans forsøg med forskelligartet skravering og sortkridtstoner hører til de første eksperimenter med en mere bevidst udnyttelse af avistegningens kunstneriske muligheder.

Axel Nygaard var med i disse første forsøg og staar i dag som den sikre kunstner, der har sin teknik og udtryksform saaledes paa rede haand, at han kan »skrive« sine tegninger paa en lignende maade som de gamle kinesiske kunstnere, der præcis vidste, hvorledes man tegnede klipper, vand, træer, skyer og regnvejr. Kunsten laa saa blot i, hvorledes man føjede disse »skriftegn« sammen. Men mens de gode gamle kinesere havde gaaet i lære hos deres forgængere og havde aarhundredgamle traditioner at støtte sig til, saa har *Axel Nygaard* selv skabt sin stil og sine træer, skyer og regnvejr.

Nygaards vejrtegninger hører til den fineste tegnekunst, der er lavet herhjemme. De er faste og næsten »typografiske« i holdningen og har dog en lethed og friskhed, der virker legende og inspireret. Ingen avistegner af den nyere generation kommer udenom de »skriftegn«, som *Nygaard* har indført. Og denne indflydelse er kun af det gode, for herved bydes netop mulig-

hed for at skabe noget af den tradition, som var de kinesiske tuschkunstneres og de gamle kobberstikkeres styrke.

En kunstner som *Carl Jensen* har særlig arbejdet med de sjældnere materialvirkninger og har deri vist, hvorledes han i kunstnerisk henseende har kunnet forny sig. Han var tidligere den habile penseltegner og havde i tuschtekniken fundet en fremgangsmaade, der laa for hans lette haandelag, og en teknik, der var reproduktionsmæssig sikker og ufejlbarlig. Men i de senere aar har han arbejdet med forskellige sortkridtstoner, der giver ham et langt rigere register at spille paa, og hvor der særlig i de seneste ganske lette blyantstegninger er opnaaet en finhed, som man almindeligvis ikke forbinder med ordet avistegning. Det er tegninger af den slags, der gør en teksts side smuk og særlig stemmer sammen med satsen, naar det drejer sig om de tættrykte spalter, der ikke brydes for meget af store overskrifter.

De saftigere maleriske virkninger er *Børge Biilmann Petersens* styrke. Den sorte farve drevet op til sin højeste ydeevne opnaar han med tuschpenen og det fede sortkridt. Det er virkninger, der er velegnede til aviser af det lille format, hvor siden staar som et puslespil af overskrifter, indramninger og smaa tekstspalter. Her maa tegningen ikke staa i for sarte blyantstoner – men her tiltrænges samtidig tegninger, der ikke blot er kraftige, men ogsaa er saa malerisk levende, at de ophæver det noget haarde og tunge, der ellers nemt kunde komme over en saadan side. Ogsaa hvor det gælder de store farvelagte søndagsider formaar Biilmann Petersen som ingen anden at drive farverne op til den højeste saft og kraft, uden at virkningen bliver grov eller kommer ud af balance med satsen.

Den hastige levende bevægelse, teaterscenerier og reportage fanget i lette streger, det er *Hans Bendix*' force. Hans teknik er beregnet herefter, hastige pennestreger og lette toner sat ind med kridt eller halvtør pensel. Mere end hos nogen anden føles hos ham slægtskabet med de franske tegnere fra Daumier til Dignimont – men hans egen store indsats har været at lægge sin stil tilrette for avistrykket, og paa dette omraade staar han uden direkte forbilleder. Han kan tegne et aktuelt portræt, en svævende danserinde eller et dramatisk optrin i en retssal, saaledes at det har øjeblikkets hastige skitsepræg – og samtidig alligevel ejer plastisk holdning baade i figurerne selv og i sort og hvidt-virkningen.

Herluf Jensenius har et ganske særligt haandelag for at faa sine tegninger til at stemme sammen med tekstspalterne. De gør tydeligt indtryk af at være lavet til deres specielle format og bestemmelse, hvadenten det er en lille vejr-vignet paa en halv spaltes bredde, en illustration paa en hel eller en række teaterportrætter over en tre-fire spalter. De smaa pennetegninger med en let skravering følger sig ind mellem teksten med de smaa typer, mens de større billeder, der staar i nærheden af de grovere overskrifter, har en saftigere pensel eller kulteknik.

At disse forskellige kunstnere ogsaa har andre karakteristika, at *Jensenius* ogsaa er en meget vittig og ofte ret bidende satiriker, at han har en sjælden evne til at faa en pudsig lighed frem, og at endvidere *Hans Bendix* kan skildre kvindecharme som ingen anden, og at *Carl Jensen* mestrer den udtryksfulde bevægelse hos sin model, og at *Biilmann Petersen* ikke altid ser med lige stor velvilje paa sine medmennesker, og at *Axel Ny-*

gaard kender København og dens beboere saa grundigt som nogen – alt dette er ting, som jo nok er af betydning for den rette, alsidige vurdering af disse tegnere som kunstnere. Men denne side af deres virksomhed, den menneskelige og den literære, hører ikke ind under disse undersøgelser. Her er kun behandlet visse karakteristiske egenskaber i ren *artistisk* henseende, hvorledes de som kunstnere arbejder med det specielle ny virkemiddel: avistrykket.

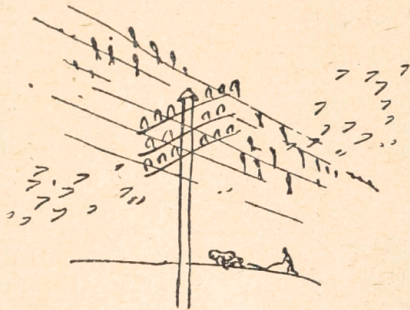
*

Der findes i øjeblikket flere andre udmærkede kunstnere, som hovedsagelig arbejder med avistegning. Naar disse imidlertid ikke er taget med i denne oversigt, skyldes det ikke, at de anses for ringere kunstnere end dem, der er behandlede. Men de her omtalte forekommer mig paa en særlig maade at supplere hinanden, saaledes at de tilsammen giver et alsidigt billede af avistegningens teknik og kunstneriske rækkevidde.

Blyantstegning af Eigil Petersen.

Svalernes Afsked.

Kvivit —
 en Svale
 sad paa Traad.
 Saa skar den
 gennem Luften kaad:
 Giv Tid,
 saa kommer
 Rejse-Raad,
 Høstkarl
 med svedig Pande!
 Følg den rapide
 Flyvebaad
 — Kvivit —
 til Sydens Lande!

Myggelarven.

Naar avistegningen fra kunstnerens side er beregnet til avistryk og avis-papir, saa bliver den ogsaa smukkeste i denne form. For at kunne give det rette indtryk heraf, har vi for de følgende tegningers vedkommende søgt at komme originaludgaven saa nær som muligt baade i tryk og papir. — Den lille *Axel Nygaard*-tegning og digtet ovenover disse linjer er et eksempel paa, hvorledes man med de enkleste midler kan samarbejde tegning og sats til en kunstnerisk helhed. Selv om det kun drejer sig om en hastig tegning og en tekst, der er sat af en travl maskinsætter, saa er resultatet dog blevet et lille stykke yndefuld kunst. — I det følgende vises, hvorledes avistegninger først kommer til deres fulde ret, naar de reproduceres i den teknik, de er tegnet til.

POLITIKEN

Redaktion og Ekspedition

POLITIKENS HUS - Raadhuspladsen.

Statstelefon 56 - Postgiro 1190.

Telefon: Central 8511 POLITIKEN

Aaben Dag og Nat. Omstilling til samtlige Medarbejdere i Redaktion og Afdelinger i Ekspeditionen, Sæteri, Trykkeri og Clichéanstalt.

ABONNEMENT:

København og øvrige Danmark: 8 Kr. pr. Kvartal. Kr. 2.70 pr. Md. Ferieabonnement: 10 Øre pr. Dag. Adresseringsgebyr: 50 Øre i Korseband til Udlandet 24 Kr. Kvartalet.

LØSSALG:

Storkøbenhavn: Hverdage 10 Øre pr. Nr., Søndage med Magasinet 15 Øre pr. Nr.

Uden for Storkøbenhavn: Hverdage 15 Øre pr. Nr. Hverdage med Magasinet 20 Øre pr. Nr. Søndage med Magasinet 20 Øre pr. Nr.

BERLIN: Schmargendorferstrasse 12, Berlin Friedenau. Telf. Rheingau 8639.

PARIS: 30, Rue de Grammont (EJ. af Bd. des Italiens). "Paris Tourist Office" Aabent fra 9-18. Telf. Central 6074 og Louvre 5143. Telegr. "Partours".

LONDON: 26 Charing Cross Road. W. C. 2. Telf. Templebar 2988.

"Politikens Ugeblad for Danske i Udlandet" sendes portofrit over hele Jorden for 6 Kr. Kvartalet. 12 Kr. Halvaaret. 24 Kr. om Aaret.

Ved et Jubilæum.

Selv om det drejer sig om en 75 Aars Fødselsdag, er det vist ikke værd at sige, at Bygningskommissionen nyder almindelig Popularitet. For det gør den ikke.

Det er nu hverken Hr. P. J. Pedersen eller hans Kollegers Skyld. Borgmesteren for fjerde Afdeling har i Virkeligheden i sin Egenskab af Formand gjort ikke saa lidt for at forenkle Forretningsgangen - men det er ikke let, naar hele Kommissionens Arbejde hviler paa en forældet Lovgivning, og en meget væsentlig Del af dens Arbejde bestaar i at overveje, hvilke Dispensationer der kan gives fra Lovens Regler. Før saadanne Dispensationer kan tilstaaes, maa en Række andre Myndigheder høres, der maa

som bekendt endnu „Vesterport“ har krævet et Utal af Dispensationer - noget saadant som denne Bygning havde man overhovedet ikke drømt om i 1889.

I 1908 udarbejdede Borgerrepræsentationen et Forslag til en ny Byggeslov og i 1915 et ændret Forslag. Det er aldrig blevet færdigbehandlet paa Rigsdagen. Det er et stort og besværligt Arbejde at lave en ny og moderne Byggeslov, men det maa gøres. Det er alt for dyrt, naar Lovgivningen stiller for store Krav til Sikkerhedsforanstaltninger og Dimensioner. Det betyder i Aarenes Løb Millioner givet unyttigt ud. Det er ogsaa for dyrt at have et indviklet og besværligt Papirsystem med Dispensationer og Attester og alle Slags Kineserier, som betyder megen spildt Tid for travle og arbejdende Mennesker. En forenklet og moderne Byggeslov maa ikke længer lade vente paa sig.

Han prøver at fores vil ikke lykkes, han strømmen ved Vinte for ham det samme mer, et Farvand dansk Land, hvor skarpt Udkik efter prikker, et luneful d, bugter sig, saa sig frem og snart l og hvor stadig nye nye Holme, nye N helt ned til Vand med Korn og Enge i skiftende Lys. Skyerne blæser for

Sejleren ser igen han ind og giver F sked, trækker Laag, kanske Skrivebord er kommet over har

Ud til „Mariane“. hvor Solen bager me Taget skal tages af saa der kan komn Jensen maa ha' Be „Mariane“ være sej

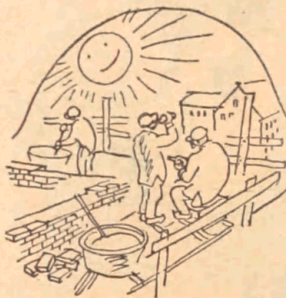
Det er sommer ned paa Gaden i drejer om Hjørnet, staar Nordenvinden Sus. Saa gaar han r Sommer og Vinter hver Gang han dreje Vinden møder ham, den klingert skraber Jern, naar Skødb Løjebommen under e i Foraarsblæsten ov

Legationssekretæ vendt hjem fra Tysk

Det store „Tagea Brandts en Gang om Aa danske Kvinder, d sats i Kunst eller er paa 10,000 Kr. Gaar tilfaldt den gy Ada Adler, Forfat Ehrencron-Kidde o Gunna Breuning-St

Dag til Dag

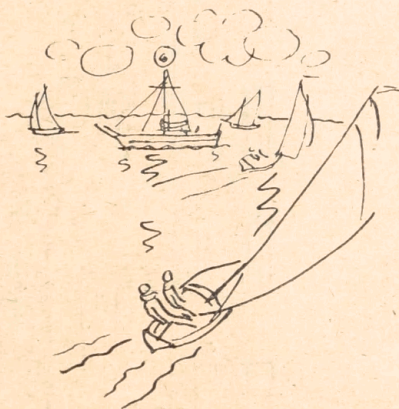
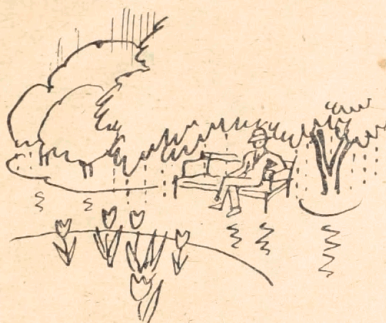
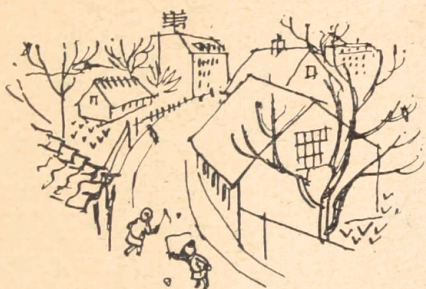
Vejret.

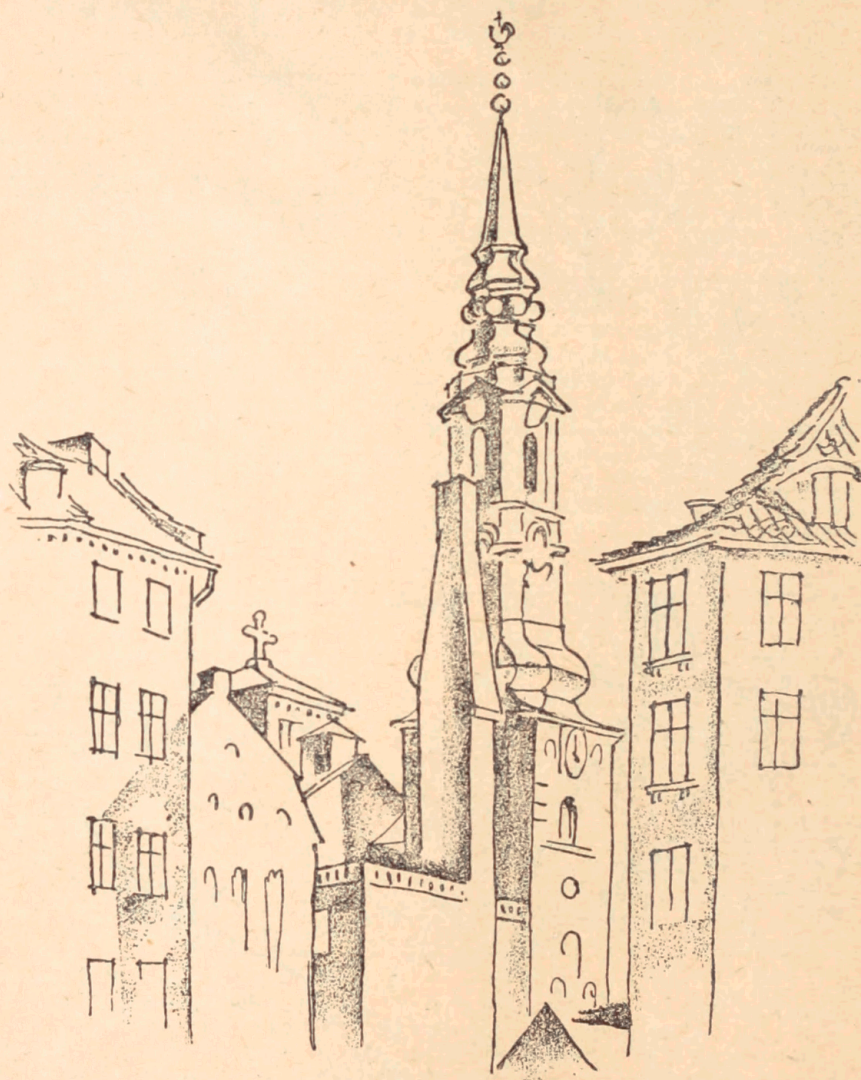
En Bajer i Solen.

Det var køligt i Gaar, men man glemte det, for Solen skinnede saa lifligt og skent, at man gik rundt med Vaarfor-

Eksempel paa et smukt satsbillede, hvor Axel Nygaards »vejrtegninger« formidler de større overskrifter med de graa, ensartede tekstspalter til en levende helhed.

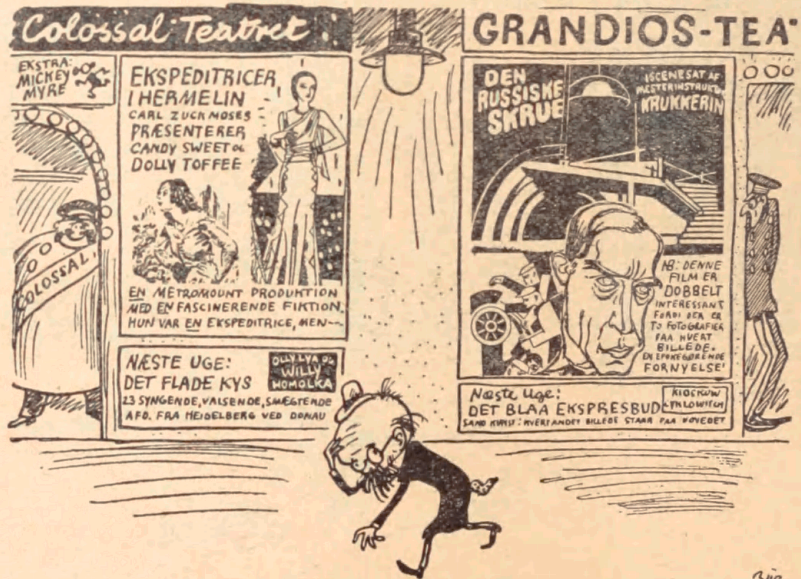
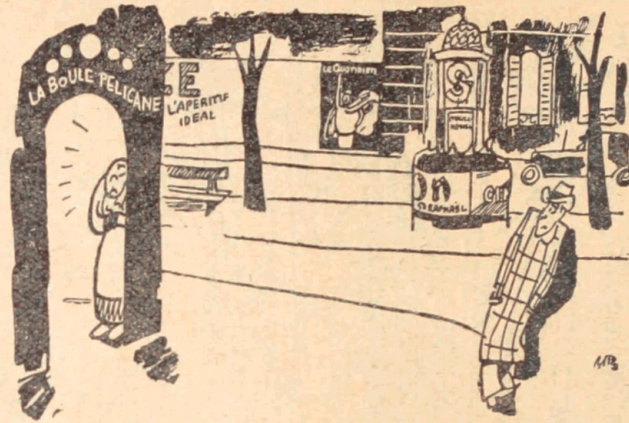
Vejrtegninger af *Axel Nygaard* til »Politiken«. Et par zig-zag-linjer er vand, og nogle v'er bliver i tegningen øverst til venstre til de friske nye foraarsskud.

Nikolaj kirke af *Axel Nygaard*. Pennetegning med sortkridtstoner.
»Politiken.«

Frederiksberg slot i snevejr. Blot med et par hastige sortkridtstoner giver
Axel Nygaard de høje lindetræer deres rette vintergraa, vaade farver.

Tuschtegninger af Børge Biilmann Petersen, »B.T.«. Faste og »typografiske« i deres form, forkærlighed for bogstaver og (for den nederste tegnings vedkommende) indklistrede plakatdetaljer.

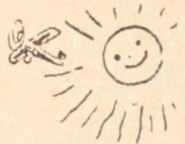

Pariser-sceneri, tegnet af Børge Büllmann Petersen til »Berlingske Tidende«.
Bevægelse og liv forenet med fast og sikker komposition.

VEJRET

Solen skinnede, og i Solskinnet svang Ruteflyverne sig for første Gang i Aar. Naar blot man ikke saa paa de Termometre, der hang mod Nord, troede man, at Vaaren

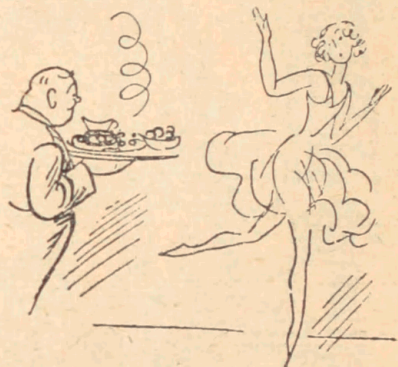

var kommet, men det var nu Frost alligevel, en lille halv Grad frøs det ud paa Eftermiddagen her i Staden. Natten til i Gaar havde det frosset indtil 9 Grader ude i Landet, og Natten til Tirsdag vil ogsaa blive svært

Flyvernes Foraar. kold, erklærede Meteorologerne.

Et Barometerhøjtryk har bredt sig over den skandinaviske Halvø og Danmark, Kulden er streng, indtil en Snes Grader, i Sverige. Og den Omstændighed, at der var indtil 11 Gr. Varme

To Danserinder og en Fægtemester om den store Strid mellem Slagterne og Dr. Hindhede.

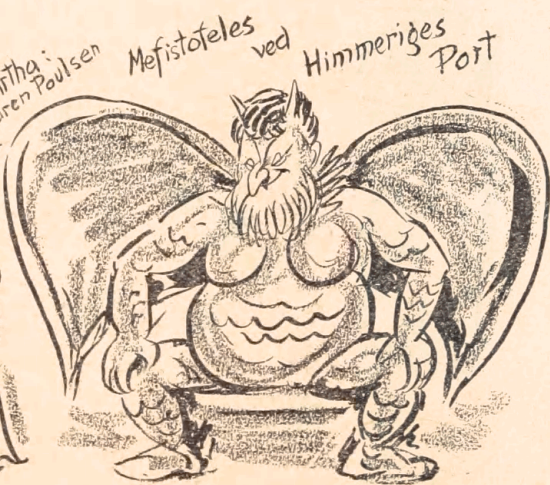
Bøf til Danserinderne.

I sin store Kød-Diskussion med Dr. Hindhede nævnte Slagternes Formand, Slagtermester *Walther Randrup*, i Gaar, som et Eksempel paa sine Teo-

Jensenius' tegninger er altid tydeligt beregnede til deres specielle plads mellem spalterne. Paa denne side ses forskellen mellem den lette vejrtegning paa en halv spaltebredde samt den noget kraftigere danserindetegning til en hel spalte. Paa næste sides teatertegninger er der anvendt kraftigere teknik med pensel og kridt, da disse tegninger kommer til at staa sammen med de store typer i overskrifterne.

»Dagens Nyheder.«

Jensenius
82

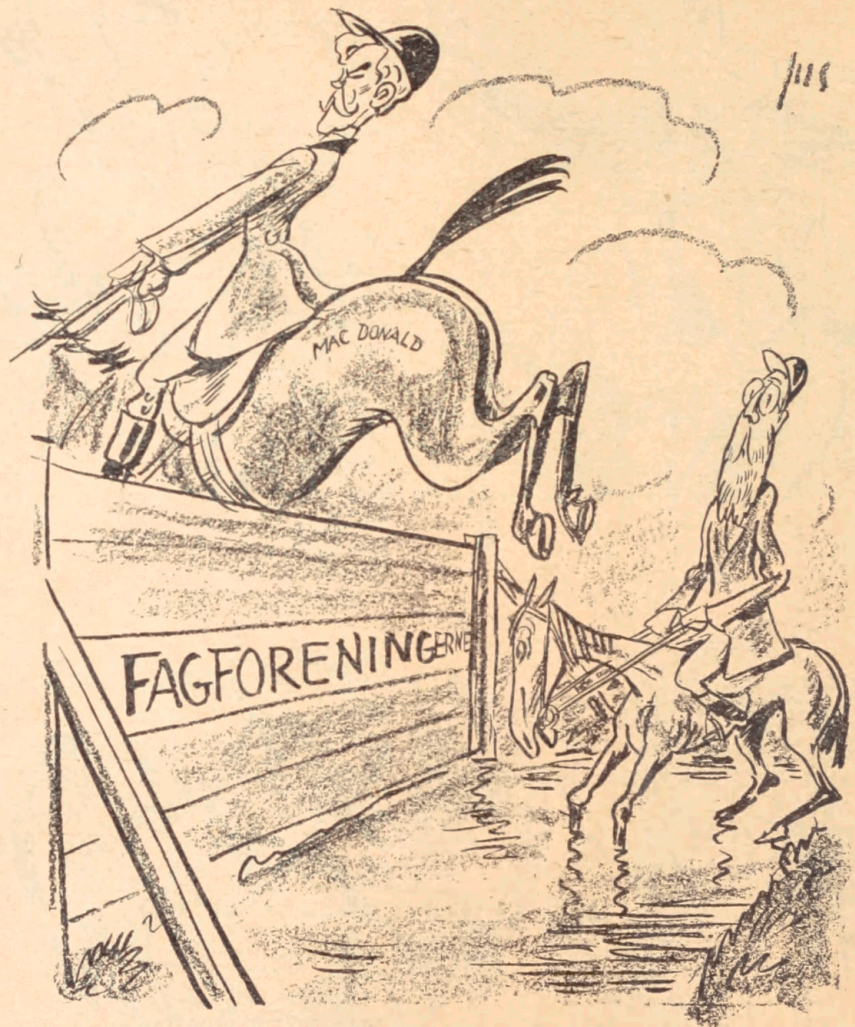

Mefistoteles
Johs Paulsen

Martha
Karen Paulsen

Mefistoteles ved Himmeriges Port

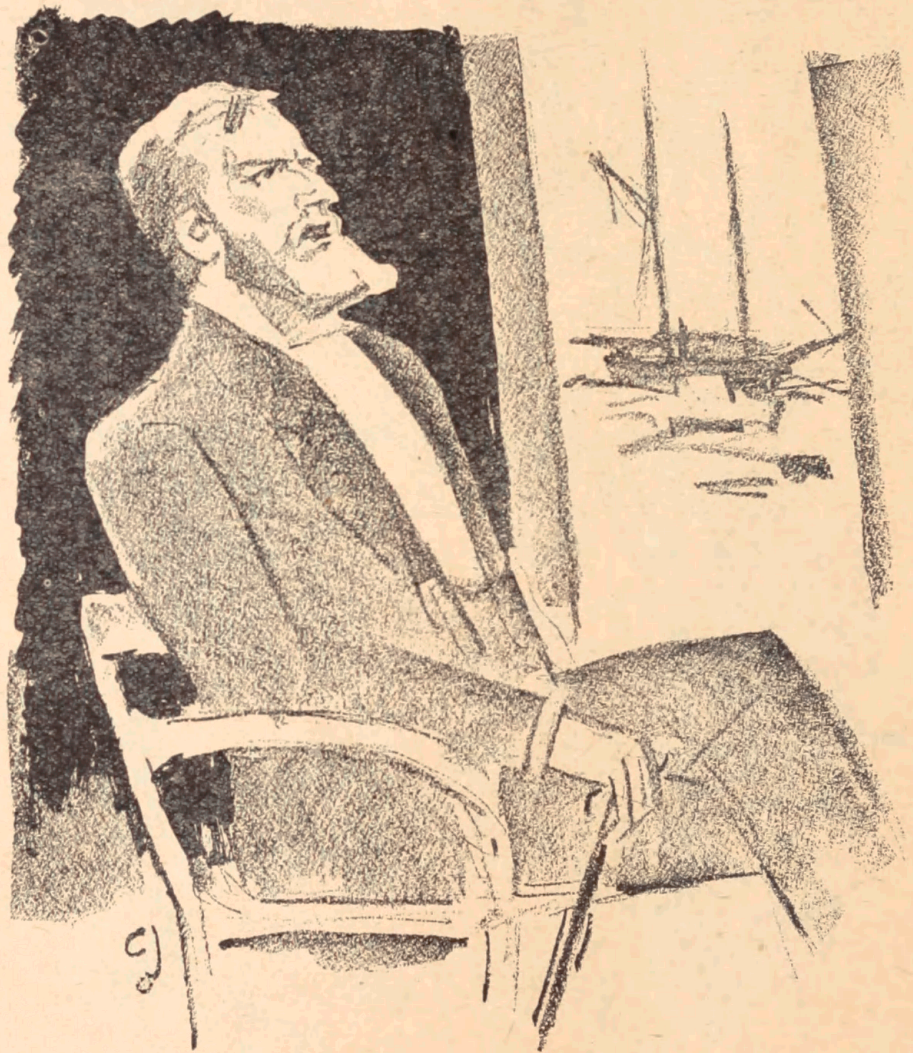
Teatertegninger af Herluf Jensenius. »Dagens Nyheder.«

Politisk karikatur af Herluf Jensenius. Tusch og sortkridt.
»Dagens Nyheder.«

Blyantsportrætter af *Carl Jensen*. »Politiken.« Den rette tegner kan altsaa faa de letteste mellemtoner til at staa klart og præcist i det grove tryk.

Peter Freuchen, tegnet af Carl Jensen. Sortkridt og tusch.

Paul Piret i badekaabe, tegnet af Carl Jensen. Sortkridt. »Politiken.«

To tegninger af *Hans Bendix*. En danserinde i pennetegning
og prof. *Vilhelm Wanscher*, sortkridt og pensel.
»Socialdemokraten.«